

پاسخ نامه مدنی

سوال 1

طبق ماده ۱۰۳۵ قانون مدنی:

وعده‌ی ازدواج به‌هیچ‌وجه ایجاد علقه زوجیت نمی‌کند.

حتی اگر مهریه‌ای هم پرداخت شده باشد، طرفین تا قبل از عقد می‌توانند از وصلت امتناع کنند.

بنابراین نه الزام به ازدواج ممکن است و نه مطالبه خسارت صرفاً به جهت امتناع از وصلت.

سوال 2

طبق ماده ۱۰۳۷ قانون مدنی:

هدایایی که «عادتاً نگاه داشته می‌شود» (مثل طلا) قابل مطالبه‌اند.

اگر عین موجود نباشد، باید قیمت آن پرداخت شود.

ولی چیزهایی مانند خوراکی‌ها و شیرینی که عادتاً مصرف می‌شوند، قابل مطالبه نیستند مگر اینکه موجود باشند.

سوال 3

طبق ماده ۱۰۴۱ قانون مدنی (اصلاحی ۱۳۸۱):

نکاح دختر قبل از رسیدن به سن ۱۳ سال تمام شمسی و پسر قبل از ۱۵ سال تمام شمسی،

تنها در صورت اذن ولی + رعایت مصلحت + تشخیص دادگاه صالح صحیح است.

سوال 4

بر اساس ماده ۱۰۵۰ قانون مدنی:

اگر کسی با علم به وجود علقه زوجیت یا عده (طلاق یا وفات) با زن عقد کند،

عقد باطل است و آن زن برای همیشه بر آن مرد حرام مؤبد می‌شود.

سوال 5

مطابق ماده ۱۰۶۰ قانون مدنی:

ازدواج زن ایرانی با تبعه خارجی، حتی در صورتی که مانع قانونی نداشته باشد،

موکول به اجازه مخصوص از طرف دولت است.

سوال 6

مطابق ماده ۱۰۷۱ قانون مدنی:

هر یک از مرد و زن می‌تواند برای عقد نکاح وکالت به غیر دهد،

یعنی امکان دارد شخص ثالث به جای طرفین، عقد را جاری کند.

سوال 7

مطابق ماده ۱۰۷۲ قانون مدنی:

اگر وکالت به طور اطلاق داده شود، وکیل نمی‌تواند خود را با موکله تزویج کند،

مگر اینکه این اذن صریحاً به او داده شده باشد.

سوال 8

مطابق ماده ۱۰۷۸ قانون مدنی:

هر چیزی که مالیت داشته و قابل تملک باشد را می‌توان مهر قرار داد.

محدودیتی به منقول یا غیرمنقول بودن وجود ندارد

سوال 9

طبق ماده ۱۰۸۴ قانون مدنی، اگر مهر عین معین قبل از عقد یا بعد از عقد و قبل از تسلیم معیوب باشد، شوهر ضامن است و باید جبران کند. تحویل گرفتن یا نگرفتن مهریه تاثیری بر مسئولیت شوهر ندارد.

سوال 10

ماده ۱۰۸۵ قانون مدنی می‌گوید: زن می‌تواند تا مهر حال به او تسلیم نشده، از ایفاء وظایف خود امتناع کند و این امتناع تاثیری بر حق نفقه ندارد. شرط مهم، حال بودن مهر است، یعنی مهری که قابل مطالبه فوری باشد

سوال 11

ماده ۱۰۹۶ قانون مدنی مقرر می‌دارد:

« در نکاح منقطع، موت زن در اثنای مدت موجب سقوط مهر نمی‌شود و همچنین اگر شوهر تا آخر مدت با او نزدیکی نکند.

بنابراین مهریه ساقط نمی‌شود و وراثت زن می‌تواند آن را مطالبه کنند، حتی اگر نزدیکی صورت نگرفته باشد.

سوال 12

بر اساس ماده ۱۱۰۹ قانون مدنی می‌توان نکات مهم زیر را استخراج کرد:

نکات کلیدی ماده:

1. نفقه مطلقه رجعیه:

زن در دوران عده بعد از طلاق رجعی حق نفقه دارد.

استثناء: اگر طلاق در حال نشوز زن باشد، نفقه بر عهده شوهر نیست.

2. طلاق بائن یا فسخ نکاح:

زن حق نفقه ندارد.

استثناء: اگر زن حامله باشد، شوهر موظف است تا زمان وضع حمل نفقه او را بپردازد.

سوال 13

1. زن حق دارد اگر خوف ضرر بدنی، مالی یا شرافتی برای او وجود داشته باشد، مسکن جداگانه اختیار کند.

2. محکمه نمی‌تواند او را به بازگشت مجبور کند، اگر مظنه ضرر ثابت شود.

3. نفقه تا زمانی که زن بازگشتش ممکن نیست بر عهده شوهر خواهد بود.

سوال 14

مطابق ماده 1121 ق.م ، جنون زوج یا زوجه، اعم از مستمر یا ادواری، اگر استقرار یافته باشد، برای طرف مقابل موجب حق فسخ ازدواج است.

2. این ماده حق فسخ را برای زوج یا زوجه ایجاد

می‌کند، نه اینکه ازدواج را از ابتدا باطل بداند.

3. اقدام به فسخ باید توسط شخص دارای حق و با رعایت مقررات قانونی انجام شود.

✓ سوال 15

مطابق ماده 1128 ق.م

1. صفت خاص شرط شده، اگر بعد از عقد موجود نباشد، برای طرف مقابل موجب حق فسخ می‌شود.

2. این حق مستقل از نوع صحت یا بطلان عقد است و تنها امکان فسخ را ایجاد می‌کند.

3. فرقی نمی‌کند صفت مذکور در عقد صریحاً نوشته شده باشد یا عقد متبایناً بر آن واقع شده باشد، حق فسخ همچنان برقرار است.

سوال 16

تحلیل سوال مطابق ماده 1137 ق.م

1. این ماده به ولیّ مجنون دائمی اجازه می‌دهد در صورت مصلحت مولی‌علیه (زن مجنون)، تصمیم به طلاق بگیرد.

2. شرط اصلی: جنون دائمی شوهر و مصلحت زن.

3. تصمیم ولیّ به نفع زن و با هدف جلوگیری از ضرر و زیان به هر دو طرف است.

سوال 17

تحلیل ماده 1264 ق.م.:

1. وقتی شخص ورشکسته یا مفلس است، اقرار او علیه طلبکاران نافذ نیست.

2. هدف ماده: حفظ حقوق طلبکاران و جلوگیری از سوءاستفاده ورشکسته از اقرار علیه آنان.

3. حتی اگر ورشکسته اقرار کند که بدهی‌ها کمتر از واقع است، یا اموالش کمتر باشد، این اقرار نمی‌تواند به ضرر طلبکاران باشد.

سوال 18

ماده 1277 ق.م.:

اصل: انکار بعد از اقرار مسموع نیست.

2. استثنایها:

اگر اقرار فاسد یا بر اشتباه باشد.

اگر اقرار با عذری قابل قبول انجام شده باشد (مثل اینکه وجه دریافت نشده).

3. در این شرایط، دادگاه می‌تواند ادعای بعدی شخص را بررسی کند و اثر اقرار قبلی را نفی یا تعدیل نماید.

✓ سوال 19

1. اصل: اقرار شفاهی خارج از دادگاه قابل استناد نیست، مگر شرایط ماده برقرار باشد.

2. شرایط ماده ۱۲۷۹:

اصل دعوی قابل اثبات به شهادت شهود باشد یا

ادله و قرائن کافی بر وقوع اقرار موجود باشد.

3. بنابراین، اگر دعوی مربوطه قابل اثبات با شهود باشد یا شواهد دیگر موجود باشد، اقرار شفاهی می‌تواند اثر قانونی داشته باشد.

سوال 20

مطابق ماده 1291 ق.م،

1. اسناد رسمی به‌طور طبیعی اعتبار بالایی دارند.

2. اسناد عادی تنها در دو مورد می‌توانند اعتبار اسناد

رسمی را داشته باشند:

صدور سند توسط طرف مورد ادعا تصدیق شود.

ثابت شود که طرف فی الواقع سند را امضا یا مهر کرده است.

3. بنابراین، اگر طرف مقابل تکذیب کند، دادگاه باید امضا یا مهر واقعی او را احراز کند تا سند معتبر شود.